

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Jajgatás és szemrehányás

Pécs, 1899. november 29.

Jajgatástól és szemrehányástól hangos a kormánypárti sajtó; ámde téved az, aki azt hiszi, hogy a jajgatás az ország jogtalan és igazságtalan megterhelése miatt van, hogy a szemrehányás a kvótadeputációt illeti, amely három évi ellentállás után egyszerre csak föladata eddigi álláspontját s olyan kvótaszámot fogadott el Magyarország terhére, a melyet maga is megokolatlannak jelent ki.

Nem, a jajgatás nem ezért van, hanem azért, mert az országgyűlésnek egyetlen komoly ellenzéke komoly harcban készül megostromolni azokat, akik az ország fosztogatására ellenségeinkkel szövetkeztek; a szemrehányás nem a kvótaküldöttséget illeti, hanem a függetlenségi pártot, azért, hogy nem korábban indította meg a harcot a kvótaemelés ellen, hanem most, az eső után akarja fölvétetni az országgal a köpönyeget.

Megszoktuk már a kormánypárti sajtótól a szemforgató alakoskodást, de soha olyan perfid vádakkal még nem dobálózott, mint most, mikor legalább is hallgatnia illenék. Hát nem-e a függetlenségi párt volt az, amely már a Bánffy-féle választási irtóháboruban fölemelte tiltakozó szavát a kormány kvótaemelési szándéka ellen? De akkor a kormány és sajtója egyszerűen

letagadták a kvótaemelési szándékot s a legtöbb kormánypárti jelölt a függetlenségi pártnak ama figyelmeztetése ellenében, hogy a kormány a kvótát föl fogja emeltetni, ünnepélyes ígéreteket tett a választóknak, hogy a kvótaemeléshez szavazatával hozzájárulni nem fog.

A függetlenségi párt volt az, mely már három évvel ezelőtt megindította a mozgalmat a törvényhatóságokban s a népkörében a kvótaemelés ellen. Néggyűlések, törvényhatóságok sorban tiltakoztak és föliratoztak ez ügyben, de a kormány minderre nem is hederített és országgyűlési megvásárolt többségével a kvótaemelés elleni kérvényeket és föliratokat a lomtárba dobatta.

A függetlenségi párt tagjai az országgyűlésen minden kínálkozó alkalmat fölhasználtak, hogy a kvótaemelés ellen tiltakozzanak s a kormányt e kérdésben nyilatkozásra kényszerítsék, de a kormány ez elől mindig kitért; a kérdést mindig időelőttinek jelezte s utalt a kvótaküldöttségre, amely maga is határozott állást foglalt a kvótaemelés ellen.

És most mégis azzal merészkednek vádolni a függetlenségi pártot, hogy kvótaellenes harcával megkésített s most csak eső után keres köpönyeget. Pedig a tisztelt vádaskodó urak jól tudják, hogy a függetlenségi párt már évekkal ezelőtt megkezdte küzdelmét az ármányosan előkészí-

tett igazságtalan kvótaemelés ellen s a kormánypárton is már évekkal ezelőtt tisztában voltak azzal, hogy a függetlenségi párt az országnak ezt a jogtalan fosztogatását nem fogja ölbe rakott kezekkel tűrni, mikor arra a törvényhozás szentesítését kikényszeríteni akarják.

Mert igenis, kikényszeríteni akarják, miután a szabad meggyőződés érvényesülése még ebben a pénzen összevásárolt, hatalmi erőszakkal összetoborzott parlamentben is elbuktatná a kvótaemelési javaslatot. Pártkérdéssé teszik hát a kvótaemelés megszavazását s ezzel verik békóba a meggyőződés szabadságát. Belekényszerítik a kvótaemelés támogatásába a volt nemzeti pártiakat is, akik törvényhozói megbízatásukat éppen az ellenkezőre nyerték s egész politikai becsületüket kötötték le a kvótaemelés megakadályozására.

Azt mondja a kormánypárti sajtó, hogy a kvótaemelés megszavazása lesz a nemzeti párt volt tagjaira nézve a párt-hűség első próbaköve; mert a magyar parlamentarizmus alapvető dogmája, hogy aki a többséghez akar tartozni, annak el kell fojtania saját jobb meggyőződését és vakon engedelmeskedni a kormány akaratának. Aki erre nem képes, aki meggyőződését a kormány akaratának alárendelni nem tudja, az nem méltó arra, hogy az „államalkotó párt” tagja legyen, mert ott a hatalomban való részesedésnek ára van, oda kell érte

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Dér.

Késő ősz volt. Bús öreggé változott az idő. A hideg szél vadul panaszkolta a csupasz fáknak, sárgult faleveleknek, hogy nincs már mit remélni.

Valami fájó hangulat vett erőt mindenben, valami kimondhatatlan életuntság fogta el a nagy természetet s ez az elnyűtt, kopott hangulat, ráragad az emberre, belopódzik a szívekbe s elszibbasztja a lüktető vért.

A szürke félhomály komor lomhasággal tolvajkodik be a szobába s elsötétíti a bútort, a pulitirozott szekrényt, az ósdi képeket, meg az arany keretes tükröt. Azt az öszülő kis embert pedig, a ki ott ül az asztal mellett és serényen dolgozik egy balmoz iráson, egészen körül övedzi, hogy még sötétebbé, még fásultabbá tegye kedélyét.

Csak egy pillanatra mosolyodnék el az égbolt, csak egy árva napsugár szökhetnék be az ablakon, hogy egy percre felvidítaná ezt a borzasztó komorságot.

Az az ember, a ki asztal mellett ül és dolgozik 40 éves. A haja felig ősz, a homloka hideg, az arca sovány s a bajuszát nyírja.

Szuró szemeivel föl nem tekintene, csak

ir, meg ismét ir. Hol betűt, hol meg számot vet a durva adóhivatalbeli papírra. A toll egyformán halad kezében. A világért meg nem szaladna; lassabban se megy, csak egyformán, mindig abban a kétségbeejtő egyformaságban. Szürke, fáradt tunyán kíséri a leirt sorokat. Arcizmai meg-megrándulnak néha, mikor az öszülő fej nem tudja elég gyorsan utána gondolni, a mit a toll leirt.

40 éves korában jutott eszébe ennek a fásult embernek, hogy megnősüljön. Megnősült szokásból. Mindenki teszi, ő is megtette s azt hitte, hogy ezzel a tettevel lerótt minden kötelességét, minden adósságát, melylyel a társadalomnak tartozott.

Feleségül vett egy gyermeket, egy kedves 17 éves gyermeket, a kinek olyan különös álomszerű ez az egész történet, hogy ő többé nem leány, hanem asszony. Felesége annak a nyírott bajuszu embernek, a ki ott ül az asztal mellett s ir, hol betűket, hol meg számokat s most arra gondol, ha ugyan egyáltalában gondol valamire, hogy ezt a temérdek írást le kell robotolni, ennek a hónapnak a végéig.

A fiatal asszony az ablak mellett ül s bámulja, hogy mennyire megöregedett a természet. Alig egy pár hónappal ez előtt még, hogy örült a tavaszi nap-ugárnak, mikor dicsekedve járta be az ismerősöket, hogy meny-asszony.

Hogy mulik az idő! sóhajtja szomorúan.

Kicsi fejcskékjét tenyerébe hajtja, gondolkodik. Hátha jutna eszébe még valami. De hogy is jut. Olyan zavaros ma minden gondolata. Áltatában nem tud gondolkodni. Órákig elbámulja az ablakon keresztül a megvénült természetet.

De hát ugyan mit tud nézni ezen a beteg világon? Csak még jobban elkedvetleníti. Pedig már most is egészen elbúsította ez a szomorú kép, majd hogy sirva nem fakad.

Pedig máskor is csak így váltották egymást az évszakok. S ő minden évben végig élte a napsugaras tavaszi, meg a szürke, esős őszi délutánokat. Látta rügyezni a galyat, nyilni a rózsat, hullani a megsárgult falevelet, de még csak eszébe se jutott megkönyyezni az őszi hervadást.

S most nem tud hova lenni a gondolataival.

Egyszerre úgy érzi, hogy egyedül van ebben a haldokló világban. Elhervadt a rózsa, elfonnyadt a fűszál s elszálltak az ő ábrándjai. Hová szálltak, hová lettek?!

Hová szálltak el azok az édes kedves ábrándok, melyek tündérképekkel szöttek be leány-álmaimat?!

Borus kis fejcskékjében lassankint oszlani kezdett a homály; azok az ábrándos képek jöttek vissza sorra, — misztikus ködben úgy a hogy megálmodta az első szerelmet.

Révedező szemeivel az őszi világot nézte de gondolatai oda kalandoztak valahol a kis

adni a meggyőződést, sőt a választók irányában lekötött politikai becsületszót is.

És azok, akik az igaz parlamentarizmus legszentebb elveit így tiporják lábball, akik bilincsekbe verik a népképviselők szabad meggyőződését és kényszerítik ezeket a választóknak tett ígéreteik cinikus megszegésére is: ezek merészlik a függetlenségi pártot azzal vádolni, hogy a mikor meggyőződése és a választóknak tett szent fogadalma értelmében fölveszi a végsőig menő küzdelmet a nemzet jogtalan kifosztása ellen, akkor megsérti a parlamentarizmust, vétket követ el a parlament tekintélye ellen.

Hát nem-e az piszkolja be sárral a parlament tekintélyét, aki eleve meddőnek, haszontalannak hirdeti a parlamentben minden küzdelmet az olyan javaslat ellen, a melyet nemcsak az egész nemzet, de maga a kormánytámogató többség is igazságtalannak, megokolatlannak tart? Hisz ebben már benne foglaltatik az az állítás, hogy beszélhet az ellenzék amit akar, a többség arra nem is hederit; nem mintha nem osztaná az ellenzék nézetét, hanem csak azért, mert a kormány kényszeríti szavazni a saját meggyőződése ellen.

Nem az ellenzék tiporja le a parlament tekintélyét, mikor komoly és súlyos érvekkel száll a sikra meggyőződése mellett, hanem a többség, mikor magában igazat adva az ellenzéknek, a kormány parancsára ellenére szavaz annak, amit maga is helyesnek tart.

S amint a parlamentnek nincsen tekintélye, mert a kormányhatalom ellen soha sincsen szabad akarata, úgy járja le magát nálunk minden aktív államférfi; mert mihelyt a hatalom polcára kerül, vagy arra csak aspirál is, kénytelen megtagadni egész politikai multját, meggyőződését, nemzeti érzületét egy tőlünk idegen, államiságunk, nemzeti mivoltunk ellen mindig állást foglaló hatalom kedvéért.

hálókamrában. Emlékszik is már. Olyan igen kedves volt neki ez a hálókamra.

A kis ablak tele volt virággal, majoranna, rezeda, fuxia. S aztán mikor akarta, az ablakra vonta a függönyt s behomályosította kis fészkét.

Milyen kedves ez a félhomály. Istenem milyen kedves. A félhomály az ábrándok világa, a világosság a valóság.

Beleült egyetlen foteljébe s a sötétség megelevenedett.

Oh nem lehet azt leírni, ki tudná azt leírni? A nyoszolya sokat tudna regélni, meg a selymes fehér párna. Igen bizonyára sokat beszélne, könyves kisirt szemekről, ábrándokról, meg egy aranyos kis bohó gyermekleányról, a ki hallott beszélni a szerelemről, olvasott róla regényekben, — de nem ismeri. S mikor a kíváncsiság felizgatta minden csepp vért; elfogta a vágyakozás, megakartta ismerni, megtudni, megálmódni minden áron.

S lázas álmaiba oda szövődött annyi, de annyi rózsás kép . . .

Hulló könyveit felszárította a párna. Elnyomta. titkos sóhajtásaira a zizegő szellő felett s tele bűvös bájjal elfogta a sejtés, — de nem tudta meg még sem, hogy mi a szerelem.

Emésztette magát, gyötörte a lelkét, de csak sejteni tudott, tündérregékbe illő meséket sejteni. Remegő ajka mindig azt sóhajtja,

Igy volt ez Tisza Kálmántól le egészen Horánszky-ig; a régi balközéptől a nemzeti pártig: valamennyien kénytelenek végigjárni a pártfegyelem kálvária útját, melyen elszedik tőlük addig hirdetett elveiket, meggyőződésüket, vállalkra rakják az idegen érdekek keresztfáját. Ezt kell cipelniük az összeroskadásig, ha az úr választottai között helyet akarnak foglalni. De hát akkor csodálkozhatni-e rajta, ha a cserben hagyott nemzet szemében nem maradhatnak meg azon a magaslaton, melyre ez őket lelkesedésében helyezte akkor, mikor még csupán a nemzet ideálját, érdekeit szolgálták.

Hirek.

Pécs, 1899. november 29.

Szárnyakon a városon át.

(Téli szerelem.)

Elmult már régen május, a szerelem hónapja, s mintha a fiatalság szívében a levél hullással együtt kihalt volna a szerelem édes érzelme, nem oly gyakoriak most az eljegyzések, házasságok, mint a szivreható illatos májusban, midőn szinte a virágfakadással ébred a szívekben a szerelem.

Ők, a boldog fiatalok, most a bálterem sima parkettjén járnak a heves, vérpezsdítő táncot, s ott fúttatják szíveikbe annak a csodás virágnak gyökereit, mely majd a bimbó fakasztó, lágy illatos tavasszal, utat tör magának, s egyszerre megteremnek gyökeréből ama csodás rózsák, melyből Hymen láncait fonják.

De azért ne higgye senki, hogy az Amor isten birodalmában nincs tán meg a tél poézise. Óh dehogy nincs.

Amint az égen a komor hófelhők mögül előtörnek a napnak aranyos sugarai, akként most az öreg emberek szívében fakad a szerelem, rövid időre fellobog a láng lelkük Vulkánjának laváján, aztán ha le is hül, mégis marad benne valami jóleső, becsületes meleg, a kölcsönös szeretet, becsülés érzése.

S hogy ez így van, igazolja az a ma történt jelenet, mely ami derék városunk anyakönyvvezetője előtt játszódott le.

Két tisztas, őszbecsavarodott haju öreg

éző szemei, lángoló arca, mind-mind azt beszéli, hogy szeretnék szeretni.

S most, hogy erre gondol, ismét erőt vesz rajta az az örületes vágyakozás. Karjai reszketnek, arca lángol, szeme tűzben van . . . Nem tud magán uralkodni többé, nem. Föláll a székről s oda vánszorog ahhoz az öszülő kis emberhez s fülébe sugja remegő, elfuladó hangon:

— Szeretlek, szeretlek.

Csodálkozva tekint föl az írásból az ember, szűró szeméit ráveti az asszonyra.

— Hát téged mi lelt, mi kell?! Kérde, mit akarsz? S aztán utána dörmögi, hogy minek ez a játék, hisz nem vagy gyermek.

Az asszony elsápad. Ugy érzi, mintha hideg, fagyos szél csapna forró arcába. Ereiben zsibbad a vér. Igen ez a dér, mely egyszerre lepi meg a fiatal hajtásokat, hogy elfonnyassza.

A fiatal asszony egy darabig csak áll, egy helyen, szótlánul, aztán vissza támoilyog ismét az ablakhoz. Boldogtalan fejcskét ráhajtja két karjára s elkezdett csendesen zokogni.

Az az ember pedig megint felvette a tollat, mutató ujjával megkereste a félbemaradt szót s folytatta az írást, a hol elhagyta, mert nagyon sürgős számolások voltak azok s okvetlen el kellett, hogy készítse, ennek a hónapnak végeig.

P. M.

állt ma az anyakönyvvezető elé, mint menyasszony és vőlegény. A menyasszony, aki még ma is leány, hatvan esztendő, a vőlegény pedig hetvenöt éves.

Ki tudja, mily ideálisan poétikus eme két öregnek az élete, ki tudja mi készítette őket arra, hogy máig várjanak, dobogó szível, sóvárgó lélekkel arra, mig isten és ember előtt egymásé lehetnek?

. . . . S mig az anyakönyvvezető házastársának nyilvánította őket, a nap szinte erőszakosan utat tört magának a komor szürke felhők között, glóriát vont a két boldog ember tisztességben megöszült feje köré.

. . . . A menyasszony boldogan nyújtotta oda sejtelmes pirban égő arcát csókra a vőlegénynek, ki tiszteletteljesen nyomta oda ajkait a fehér haj övezte homlokra, mialatt két rezgő könyccsepp folyt végig boldogságtól sugárzó, barázdás orcáján

(Törnek a köcsögök.)

Miután már ugylátszik, csak az újból elkövetkezendő özviz idejében derül fel reánk a vízhiány megszűntének napja, ismét a közkutakról, erről az örökké aktuális és — sajnos — lokális témáról szölok néhány szót.

Csak nemrég irtuk lapunk hasábjain, hogy a városi mérnökség jóvoltából, jó meleg téli bundát kaptak ami derék közkutaink, s most nem kell attól tartanunk, hogy náthát talál valamelyikük kapni.

S ez igen helyesen van így, mert hiszen minden kétes gyönyörűség mellé még csak az hiányzik, hogy ami közkutaink befagyjanak, akkor aztán igazán nagy kelendősége lenne a pécsi bornak.

Azonban mondják meg tisztelt hivatali uraim, csak a közkutakban fagy meg a víz? Nem vagyok ugyan szaktekintély, de annyit már is konstatáltam, hogy a víz a közkutak körül is megfagy, s ez a fagyott víz, hála a szobacicák és szakácsnék pazar bánásmódjának, estenden aféle rögtönzött korcsolya pályaként mélyen belenyulik a kocsiutba.

Igazán mulatságos nézni, ami aztán ilyenkor a közkutak körül történik.

Vidáman danolászva jön egy szobaleány, köcsög van a karján. Bodros fejcskéjének minden gondolata most arra kint jár valahol a kaszárnyák között, s szerelmi gondolataival elfoglalva nem veszi észre a veszélyt, mig rá nem lép a fagyott vízre, s aztán puff! szépen leül a közkut mellé, mig a köcsög ezer darabra törik. S így, mint a hogy a szobacicák sirva panaszojják, bizony nem egy köcsög tört el tegnap este.

Miután azonban nemcsak a szobacicák, hanem a nagyközönség és a járó-kelők érdekeit is szolgálom, ezekben érdekében is kérem a t. rendőrséget, szórasson fűrészpport, homokot vagy hamut a közkutak köré, mert így könnyen megeshetik, hogy a köcsögök helyett, majd valakinek — a lába törik el.

(Sugok a fülébe!)

Ugyan kedves főkapitány ur! Hallgasson meg kérem egy kissé. Sugok magának valamit a fülébe. Ne haragudjék, hogy már ismét magának alkalmatlankodom, de tudja én olyan gyámoltalan fickó vagyok, aztán meg — őszintén szólva — leginkább magához van — bizalmam!

Lássa kedves főkapitány ur, én már nem egyszer panaszkodtam önnek, hogy este, mikor még népek járnak az utcán, mikor a publikum a színházból hazafelé tér, egyszerre csak dögleletes bűz csapja meg az orrukat, — valamelyik belvárosi utcában pöcegödrot tisztitanak.

Óh! Jól tudom, hogy maga kedves főkapitány ur, — ugyis mint közegészségügyi hatóság, nyomban intézkedett e tárgyban, de hát ki tehet arról, hogy azokkal a fránya emberekkel nem lehet okosan beszélni. Mert bizony dacára az ön szigorú rendeletének, a napokban úgy féltizenkettő tájban, a Nepomuk-utcában már ismét bűdösítették a leve-

gőt, szóval — mit beszéljek »virág nyelven« — tisztították a pöcegödrt.

Hát ha már nem lehet ami pótadóval agyonterhelt városunkban elérni azt, hogy az »ürületet« hermetice elzárt kocsiokba gummi tömlővel szivattyuzzák, mint ez már különben Szatyor-szentelő-Kingécen is divat, akkor legalább hasson oda kedves főkapitány ur, hogy teljesítsék az ön parancsát, s a későbbi éjjeli órákban tisztítsanak s árasztssák azt a dögletes büzt.

Az ördögbe is kedves főkapitány ur! tán csak nem engedjük, hogy még a pöcegödör tisztítók is kifogjanak?!

Dr. Faust.

Napirend 1899. november 30-án.

Naptár: csütörtök, nov. 30. — Róm. kath.: András. — Prot: András. — Görög-kel.: (nov. 18.) Plátó. — Zsidó: Kislev 28. — Nap két 7 óra 29 perckor; nyugszik 4 óra 9 perckor. — Hold két 4 óra 58 perckor reggel; nyugszik 2 óra 38 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő és éjjeli vagy várható.

Színház: »Deigen nő,« dráma.

— (Személyi hir.) Salamon József kir. tanácsos, tanfelügyelő, hivatalos körutjáról haza érkezett.

— (Vörösmarthy-ünnepély.) Székesfehérvárott jövő 1900. év december hó elsején tartják hazánk egyik nagy költője, Vörösmarthy Mihály születésének száz éves évfordulóját. Az impozáns s a költő nagy nevéhez méltóan megtartandó ünnepélyre a székesfehérváriak Baranyavármegyét is meghívták. Ma érkezett már ide a meghívó, de a képviseltes iránt még nem intézkedett a vármegye, mert arra még ráér — egy esztendeig.

— (Az erdészeti bizottság ülése.) A baranyavármegyei erdészeti bizottság ma délután négy órakor ülést tartott a vármegyházán. A bizottság tagjai Hinka László elnökle alatt, Simonffy János, Ország Lajos, Halász Géza erdészeti felügyelő, Lumnitzner Béla a pécsi kir. erdőhivatal főnöke és Vadnai Jenő mint előadó és jegyző. Az erdészeti bizottság az erdők állami kezelésével kapcsolatos, néhány kisebb folyó ügyet intézett el.

— (A borkészülésről.) Most, midőn — sajnos — mindenkinek élénk emlékezetében vannak az utóbbi időkben történt bormanipulációk történeti, »odaönt«, ahol szörnyű buzgalommal s annál nagyobb kapkodással igazgatják a »vidék« ügyes-bajos dolgait, egyre azon fáradoznak, hogy valami uton-módon jó bor teremjen ott is, ahol eddig a szőlőtőkét a pincében kapálták. Mikor odaönt arra a furcsa tapasztalatra jutottak, hogy azok a bizonyos »szigorú« vizsgálatok nem igen használnak, mert a borhamisítók úgy teremnek, mint a gomba, vagy tán ős időktől fogva meg voltak s most annál nehezebb a kiirtásuk, hozzáfogtak szakkönyvekkel a helyzet javításához. Különböző címek alatt eddig már egy irattárra való miniszteri rendelet jelent meg és nem kevesebb, mint három »szakkönyv« látott napvilágot. S hogyha már jó bor nincs, legalább theoretice tudjuk meg, hogy milyennek kellene lenni a jó bornak, ha volna. A m. kir. földmivelésügyi miniszter kiadásában most újlag »Utmutatás a must és bor okszerű kezeléséhez« címmel egy szakkönyv jelent meg, melyet dr. Csanády Gusztáv, a keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézet igazgatója irt s a mely könyv tegnapelőtt érkezett le »minél szélesebb

körben leendő terjesztés« végett a vármegyehez. Nos tehát könyvünk már van elég s így nem kell félni, hogy nem tudnánk a szőlőinket és borainkat »okszerűen« kezelni. Most csak arra kérjük a nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi miniszter urat, hogy elsősorban is irtsa ki az utolsó szállig a borhamisítók tekintélyes számu gárdáját, adjon nekünk elegendő szőlőt, a melyből bor terem, védje meg a tőkünket a filoxera, peronoszpora, szőlőpenész, levél-moly és egyéb szépenü istenverésőtől, aztán — üsse a kő! nem bánjuk, akár kívülről is bemagoljuk, hogy kell a mustot, meg a bort »okszerűen« kezelni!

— (Gyűjtés egy fogadalmi templomra.) A fővárosban emelendő Rudolf fogadalmi templom építő bizottsága országos gyűjtést rendezett a még hiányzó építési költség beszédése végett. Városunkban a hatóság útján Csizmadia Géza másodaljegyző fogad el adományokat a templom javára, melyek címére a városházára küldhetők.

— (Kis gyerekeknek tilos a színház.) Legutóbb a »Szulamith« előadásán történt meg, hogy mikor a szomorkodó Szulamith a visszhangot emlegette, egy egészséges gyermekhang sirása hallatszott a karzatról. S mivel gyakrabban is megtörtént már, hogy karonülő gyerekeket is bevitték a színházba, a rendőrkapitány elrendelte most, hogy a karzatra öt éven alóli gyermekeket nem szabad bebocsátani; karonülő kisebb gyerekekkel pedig a színházba bemenni egyáltalán tilos.

— (A baranyavármegyei gazdasági egyesület) tegnap délután 4 órakor ülést tartott a vármegyház közgyűlési termében. Az ülés lapunk zártakor még javában folyt, úgy hogy annak lefolyásáról csak ma értesíthetjük olvasóinkat. A gazdasági egyesület ülésén Ország Lajos elnökle alatt résztvettek Vörös Mihály egyesületi titkár, Tormay Károly, Sey László kir. tanácsos, Egry József, Brázay Kálmán, Biró Imre, Mándy Samu, Jakabffy Imre, Komlósy János gazdasági szaktanár és Keller István gazdasági egyesületi tag. Miután Ország Lajos elnök az ülést megnyitotta, először a szegedi gazdasági kiállításon való képviseltetés és részvétel költségeit állapították meg 630 forint összegben. Ezután elhatározta a gazdasági egyesület, hogy a jövő év folyamán, lehetőleg májusban, tenyészállat díjazással kapcsolatban szarvasmarha kiállítást rendeznek, melyre nyolcszáz forint államsegélyt fognak kérni, s a gazdasági egyesület a maga részéről hatszáz forinttal fog a költségek fedezéséhez hozzájárulni. Ország Lajos gazdasági egyesületi elnök bejelentette azután, hogy Komlósi gazdasági szaktanár a földmivelés és főleg az állattenyésztésről általában népszerű szakelőadásokat fog tartani. Az előadásokat már a jövő december hó 3-án Baranya-Szent-Lőrincen megkezdji, s ezután minden vasárnap, kedden és csütörtökön tart szakelőadásokat, mit az ülés tekintettel az ilyen népies modoru szakelőadásoknak fontos és szükséges voltára örömmel s helyeslőleg vett tudomásul. A tárgysorozaton kívül Tormay Károly alispán indítványozta, hogy a bizottság a tárgy fontosságára nézve, már most intézkedjék, az utóbbi időben tömegesebben garázdálkodó mezei ege-

rek irtása iránt. Komlósi szaktanár ennek folytán kijelenti, hogy az indítvány igen időszerű most és helyes, mert a kártékony egerek kiirtását a legkorábbi tavasszal kell már megkezdeni. A maga részéről leghelyesebbnek tartja, az egereknek foszforral való pusztítását, minek folytán a bizottság elhatározta, hogy már a tavasz kezdetén a legkiterjedtebb intézkedéseket megfogja tenni, az egereknek kiirtása iránt, s az irtási munkálatok vezetésére Komlósi gazdasági szaktanárt kéri föl. Ezzel az ülés délutáni fél hat órakor véget ért.

— (A vízvezeték gondozása.) A városi vízvezetéknek három évre kiadott gondozásának határideje ez év végével lejárván, a városi tanács árlejtést tűzött ki, melyet szombaton meg is tartottak. Az árlejtésen négy vállalkozó adott be ajánlatot, ugymint Kindl Ferenc, a vízvezeték eddigi gondozója; Mestrits Jenő és Romeisz György; Hercegh Testvérek és negyediknek Ruepprecht Testvérek. Az árlejtésen Kindl Ferenc a legmagabb, Mestrits és Romeisz a legjutányosabb árakat szabták. A városi Tanács tegnapi ülésében foglalkozott az ajánlatokkal, melyeket véleményes javaslattal végett kiadott a város gazdasági választmányának. A gazdasági választmány legközelebbi ülésén tárgyalja majd az ajánlatokat, melyeket a jövő hóban tartandó közgyűlés elé fognak azután terjeszteni határozat végett.

— (Idill a réten.) A versendi réten találkoztak egymással a minap Kolompár József és Prevosz Ivo. Dacára, hogy Kolompár soha egy rossz szóval se vétett Prevosznak, az mégis útját állta és rátámadván, véresre verte. Kolompár futásban keresett menekülést támadója elől s az az egész réten egészen a faluig üldözte. Hogy miért verte meg s miért üldözte tovább is a menekülő Kolompárt, azért majd Prevoszt a bíróság fogja kérdőre vonni.

— (Hajnali harangszó.) Amint onnan keletről a felhős égen lassan, rozsdavörös színben pirkadni kezdett a hajnal s a páratelt levegőből valami szürke, gomolygó köd szállott a csendes utcákra alá, kint a kórház udvarán lassu, bús csilingeléssel megszólalt a lélekharang. S ennek az elmulást, elenyészést és engesztelődést jelentő kis harangnak a szava gyorsan haladt tova a gomolygó ködfelhőkön, behallatszott a nagy házak ablakán s elhatolt a kávéházba is, hol a gázlángok sárga fényével összevegült a napnak beszűrődő vöröses sugára, a hol álmosan, pislákolva várta a pincér, míg az utolsó vendég is hazakotródik. És sem ott a nagy házak magas ablakai mögött, sem a kávéház füstös légkörében, senki sem gondolt a kis harang bús csilingelésével, hiszen ha hallották is, minek törődjenek vele. Meghalt valaki. Ma neki, holnap nekünk. Bent a kórházban meg az alatt, míg a kis harang utolsó szava is elenyészett, a durva kezű ápolók halotti mezbe öltöztettek egy fiatal, halványarcu, összeesett testű kis leányt. Mig halvány orcájában vér szökelt, míg parányilábai birták, dacára ifju korának, már odaállt az étellel küzdők táborába, hogy megkeresse mindennapját — virágot árult. Virágot árult? Meghalt? Mit bánják az emberek? Gyöngye volt arra, hogy megküzdjön az étellel? Elbukott. Helyét ott az utcasarkon majd más foglalja el s ha meghalt, jobb neki. Odaönt az égben, tán még angyal lesz belőle!

— **(Kereskedelmi utazók igazolványai.)** Igen sok hazai cég kereskedelmi utazóit megrendelések gyűjtése végett Németországba és egyéb külföldi államokba küldi, a nélkül, hogy azokat a kereskedelmi utazókra előírt igazolvánnyal látná el s így őket a hatóságok zaklatásainak teszi ki. A kereskedelemügyi miniszter tehát már több s legutóbb a kereskedelmi iparkamarához, valamint más szaktestületekhez intézett leirattal figyelmeztette az érdekelteket, hogy ily iparigazolványok a belügyminiszterium utlevél-osztályában állíttatnak ki.

— **(Névtelen levelek.)** Rövid idő alatt már a harmadik névtelen levél érkezik a vármegyéhez, mely telve van egyik szomszédos községbeli éjjeli őr elleni vádakkal. A vádak egyre súlyosbodnak. Szolgálati mulasztással, részegséggel, botrány okozással, sőt fajtalansággal is vádolja az éjjeli őr a levél írója, ki jónak látta a névtelenség homályába rejtőzködni s aki ebből a biztos rejtekből intézi gyalázatos támadásait. Régi dolog már, hogy faluhelyen némely embernek szálla a szemében egy kötelességtudó éjjeli őr s azon reményben, hogy tán ily vádakkal megingathatja csekély állásában az ellenségét, névtelenül előáll alaptalan vádaskodásaival. A hivatali urak azonban, kik már hosszas gyakorlatban megszokták az ilyen nyelvöltögetést, s miután az éjjeli őrben — kiről a maga községi jegyzője felhívásra csak a legelismertebb hangon nyilatkozott — kételkedni okuk nincs, most azon fáradoznak, hogy a névtelen levelek íróját kinyomozzák, s a bíróság elé állítva őt, rágalmozó nyelvére taposhassanak.

— **(Az elhagyott férj boszúja.)** Pilger János, gerjeni lakos furcsa módon akart boszút állani feleségén, szül. Kiss Zsófián, mivel az őt hűtlenül elhagyta. Pilger ugyanis a napokban jajgatva megjelent a csendőrségnél és ott bepanaszolta feleségét, hogy az árzénal összekevert lekvárral őt megmérgezte. A csendőség Pilgert rögtön az orvoshoz vezette, hogy az segítsen rajta. Az orvos belenézett a jajgató ember torkába és azt véresnek találta, a miből azt hitte, hogy tényleg valamely mérges anyagot nyelhetett. Be is adta az ellenmérget, de biz annak az a hatása volt, hogy Pilger még jobban fájdította a gyomrát. Sürögösen kihivatták a paksi kir. járásbíróság albiróját, a ki csakhamar megállapította, hogy Pilger csak szimulálja a mérgezést. Csakugyan ki is vallotta, hogy ő csupa boszúból akarta feleségét így bajba keverni, a miért őt elhagyta. A bíróságnak ily módon való félrevezetéseért Pilger fog most meglakolni.

— **(Egy csaló asszony.)** A minap beállit egy 26—27 éves asszony Kisfaludon Rica József polgárhoz s panaszkodik, hogy miután senkije sincs a világon, tartásuk el halála napjáig s ő átadja a pesti takarékpénztári könyvét; aztán Barcson is van kint egy csomó pénze, ezt is; most csak 30 frtot kér, hogy Barcsról elhozhassa butorát, ruháját. Az asszonyt elvállalta Rica Jóska örökbe s a 30 forintot odaadta neki. Az asszony aztán még maga kérte Ricát, hogy kísérje be Kaposba a butorok elhozására. Be is jöttek; itt átadja az asszony — lehuzva tábáról — két cipőjét utitársának, arra kérve, hogy a templom sarkán várja meg, míg tyukszemére flastromot

hoz, mert annyira fáj, hogy nem tud menni. El is távozott s cipő nélkül úgy — elkapcázott a 30 frttal, hogy máig is megy, ha azóta le nem ültették. A szegény kistaludi ember pedig szomoruan hazaballagott.

— **(Szabadságolás.)** Rónaky Ignác városi rendőrkapitánynak kérelmére Majorossy Imre polgármester hat heti szabadságidőt engedélyezett. Egyszersmind a polgármester Rónaky helyettesítésére Schultz Ferencz bánya-telepi alkapitányt a központba berendelte és az ő helyére Bányatelepre Selényi Antal rendőrbiztost rendelte ki.

— **(Drága ölelkezés.)** A fazekasbodai határban Mausz Károly fiatal legény találkozott Petrovics Erzsébettel, a ki szemrevaló, csinos cigánymenyecske. A legény beszédbe ereszkedett a menyecskével, majd elkezdte tenni neki a szépet és megölelte karcsu derekát. A menyecske azonban kisiklott karjai közül, a kezére ütött egy jó csattanósat, lehordta alaposan vakmerőségeért s azután elfutott tőle. A legény mikor hazaért, kereste a nála volt két forintot a mellényzsebében, de nem találta a pénzt sehol. És fogta magát s feljelentette Petrovics Erzsét, hogy az lopta ki zsebéből a pénzt. A cigánymenyecske azonban tagadja a lopást s egyelőre két forintja bánja, hogy cigánymenyecskét ölelgetett.

— **(A bojtár büne.)** Farkas Ferenc, békátópusztai lakosnál bojtár volt Soós Vince gyaláni illetőségű legény. Azonban nem sokáig birta ki csavargó természete miatt a szolgálatot, mert egy szép reggelre csak eltűnt. De elvitte emlékül a gazdája zseboráját is, a melyet azalatt lopott el, míg az aludt. A meglopott gazda feljelentette a hűtlen bojtárt s azt most mindenfelé keresik.

— **(Fegyelmi ügyek.)** A torony alatt ugyancsak követik egymást a fegyelmi választmány ülései, Tegnapelőtt délután tartott ülést a választmány, melyen két fegyelmi ügyet tárgyaltak. Az egyiket be is fejezték s a tisztü ügyész véleményét és javaslatát elfogadva, kétszáz forint pénzbírságot mondtak ki az illető tisztviselőre. Azonban ezt az ítéletet az illető terhére nyomban megfélebbezte a főispán, így a hónapok óta húzódo ügy most megint el lett odázva pár-hónapra. A második ügyben pótlást rendeltek el s erre vonatkozólag ma délután ismét ülést tartott a fegyelmi választmány s ítéletet még lapunk zártakor sem hoztak.

— **(Szulamit a Royalban.)** Farkas Sándor holnap (csütörtökön) és ezentul minden csütörtökön a Royalban hangversenyez. Bevezetésül holnap először fogja a zenekar a »Szulamith« opera összes fülbemászó zeneszámait előadni.

— **(Iskolásgyermek felruházása.)** Közeledik a tél. Ilyenkor szokott a város szegényügyi bizottsága is gondoskodni, hogy a községi népiskolák szegénysorsu tanulói meleg téli ruhát kapjanak. Erre vonatkozólag a kiküldött bizottság most ülést tartott, melyen a vállalkozóknak kiadták a szükséges ruhák elkészítését. Majd ha a szabó, cipész és kalapos készen lesz a megrendelt ruhákkal, akkor, a jövő hó elején, megtartják a ruhakiosztási ünnepélyt s fel lesznek ruházva a szegény iskolásgyermek is jó meleg ruhákkal.

— **(Katonai hir.)** Seibt Gottfried, vezérkari ezredes, ki a csapatszolgálatra az Albrecht főherceg nevét viselő 44-ik gyalogezredhez volt beosztva, végleg a nevezett ezred állományába helyeztetett át.

— **(A választás, a tanítók és a vasutasok.)** A kuria már beleszokott a választási dolgokba és pedig egyelőre a tanítóság hátrányára és a vasutasok előnyére. A kuriai döntvény szerint a tanítók közül csak a kinevezett s állásukban mégerősített tanítók lesznek választók. Az ideiglenesen alkalmazottak, vagy akik mást helyettesítenek — és a nyugdíjasok — nem. A vasutasokra nézve sokkal kedvezőbb a kuria döntése. Rájuk nézve kimondotta a legfelsőbb törvényszék, hogy állami hivatalnokoknak tekintendők. Ez az első eset arra, hogy a törvény ilyenek tekinti a vasuti hivatalnokokat. Eddig csak úgy volt szó róluk, ahogy nem lett volna szabad ennek lenni mint az állam alkalmazottairól. Ez az igazságos álláspont már a pályafelügyelőnek is biztosítja a választási jogot, minthogy ennek a hivatalnoknak már 480 forint fizetése van. Tehát a kuria kiegyenlítő bizonyos bántó ellentéteket.

— **(Somogy megye közgyűlése.)** Somogy megye törvényhatósági bizottsága, Tallián Gyula főispán elnöklete alatt tegnap tartott rendkívüli közgyűlésén az országgyűlési képviselőválasztók fuvardijáról és a vármegyei tisztviselők korpótlékának rendszeresítéséről alkotott szabályrendeleteket hosszabb vita után elfogadta, a korpótlék fedezésére szükséges egy százalék pótdót megszavazta és a Kaposvár-Barcsi vicinális vasut engedményeseinek a kikötött építési határidőt május végéig meghosszabbította.

— **(Új anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Somogyvármegyében a marcali anyakönyvi kerületbe Boncz László körjegyzőt anyakönyvvezetővé, továbbá ugyanazon kerületbe Nagy József segédjegyzőt, a lengyeltóti Császár József segédjegyzőt, a balaton-szent-györgyi Berényi Kálmán gyógyszerészt, végül a taranyiba Fernbach Ferenc segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és a balaton-szent-györgyi és taranyi helyettesek kivételével, őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Elveszett óra.)** Elveszett egy női arany óra. A becsületes megtaláló kéretik, hogy adja át a rendőrségnek.

— **(Halálozás.)** Özv. kaposmérői Mérey Ignácné, életének 67-ik évében ma meghalt. Temetése pénteken délután 3 órakor lesz a papnövelde-utca 4. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Lelkiudveért az engesztelő misét december 2-án délelőtt 10 órakor tartják a belvárosi plébániatemplomban.

— **(Ritka madár.)** A kaposvári uradalom csoknyai vadásában Folly József, vármegyei főügyész, egy szép ezüstmécskást lőtt. A ritka madarat a szerencsés vadász odaajándékozta a kaposvári főgimnázium természettudományi szertárának.

— **(Nagy gabonalopás.)** Perczel Vilmos turbéki földbirtokosnak bodorfai pusztáján a magtárból nagymennyiségű gabonát elloptak eddig még ismeretlen tettesek. A lopást

részletekben követték el s összesen száz métermázsa búzát, tizenhat mázsa rozst és nyolc mázsa árpát elvittek, ezzel kilencszáz forintnál több kárt okozva a tulajdonosnak. A tolvajok után most megindított nyomozás során több gyanus egyént elfogtak s folytatják ellenük a vizsgálatot.

— **(Adomány.)** Monostori Erreth Kálmán a pécsi önkéntes tűzoltó-egyesületnek tíz forintot adományozott.

— **(Miniszeri rendelet a circumcisióról.)** Mődfőltt érdekes az a körrendelet, amely legutóbb hagyta el a belügyminiszter irodáját. Az izraelita fiu ujszülötteket, amint ismeretes, születésük után rituális műtétnek vetik alá. Ezt az operációt körrendelte meg a miniszter. Előfordult — kezd — hogy ez a műtét, a circumcisio avatatlan és felületes kezelés folytán gyakran elvérzésnek és ragályozásnak lett az okozója. Ennélfogva a miniszter szükségesnek látott — »a rituális szertartás érintése nélkül« — több egészségügyi intézkedést, amelyet sok hitközség már a saját hatáskörében megtett. A rendelet tartalma: hogy a rituális műtétet csak egészséges egyén végezze, akinek erre hatósági engedélye van és aki hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy a műtét végzésére elég képessége és gyakorlata van. A műtétnél lehetőleg mindig orvos legyen jelen. A műtétet végzőnek kezeit gondosan mosni és fertőtleníteni kell, s a kést, amelyvel végzik, szintén fertőtlenítő folyadékban kell tartani. A ki ezek ellen vét, amennyiben súlyosabb beszámítás alá

eső dolog nem történik, kihágást követ el és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetésre, esetleg tíz napi elzárásra ítéhető.

— **(Betöréses lopás.)** Szegzárdon ismeretlen tettesek betöréses lopást követtek el Németh Mátyás József házában. A szobába hatoltak be s onnan 33 forint értékű ruhásműt vittek el. A gyanu kőborcigányokra irányul.

— **(Az a bizonyos cudar szerelem.)** Hiába minden. Akár van május, akár nincs, a szerelem egyre dühöng s Amor isten magára kapva a subáját, csak úgy »suba alá« lövöldözi kifelé nyilait s sebzi meg egyre-másra a fiatal teremtések szívet. Tegnap is egy szerelmi dráma volt készülőben, melyben azonban Morpheus harcra kelt Ámorral s hiába való volt a nyegle urfi kapálódzása, mégis a komoly képű, álmos szemű Morpheus lett a győztes. Hásságyon történt a dolog. Mankó József odavaló lakos Szigeti Julcsa nevű cselédje a napokban az esti órákban eltűnt a háztól és éjszakára sem tért vissza. Már éjjelfelé járt az idő, mikor a gazda nyugtalankodni kezdett a cseléd távolmaradásán és háznépével keresésére indult. Meg is találták kint a pusztára vált kertben a földön ülve Julcsa leányzót, ki nagyokat fujva — aludt. Persze felköltötték a leányt, ki hangos zokogásra fakadt és kérve-kérte a gazdáját, hogy hagyják őt meghalni, mert ő a halálba indult s csak arra várt a kertben, hogy a házbeliék pihenni térjenek, de várakozó állapotában — elaludt. A félig megdermedt leányt bevitték a szobába,

ágyba fektették, nehogy komolyabb következményekkel járjon reá nézve a meghalási szándék. Szigeti Julcsa zsebeiben egy üveg kékkő oldatot, meg egy levelet találtak ezzel a fölirással: »Jantsikámnak!« Valószínű, hogy a szerelmes leány alapos náthát fog kapni a hősködésbe; de az is valószínű, hogy a nagy trüsszögés közben ki fog ábrándulni a »Jantsikából«!

— **(Inkvizíció a sinylők házában.)** Rémregénybe illő az a kegyetlenség és durva haszonlesés, amelyről a párisi rendőrség most rántotta le a leplet. Páris egyik legjobb hirben álló sinylők házáról kiderült, hogy az állítólag a humanizmus szolgálatában álló intézetet Kerien Ives-Marie franciskánus barát, a vezető, a legborzasztóbb gazságok véghezvitelére használja föl. Kerien kolduló barát korában olyan jámbor ember hírére tett szert, hogy Páris arisztokratái örömet adtak hozzá beteg, elvénhedt családtagjaikat, mikor a volt franciskánus sinylő-menedéket nyitott. Mihamar kétszázra is felment az intézet lakóinak száma, akikért busás summákat fizettek rokonaik. Nagy volt a kolduló barát becsülete: vallásosságáról, jótékonyágáról, emberszeretéről csodákat beszéltek. A páter jó hire egyre tovább terjedt, míg végre panaszok kezdettek ellene fölhangozni. A menedék lakói, ügyelgyott, gyámolatlan vén emberek, keservesen panaszolták el atyafiaiknak, hogy irgalmatlanul bánik velők az a sinylődők és elhagyottak apja. Zsarolja, csalja, bántalmazza, kinozza őket. De nem hitte senki a szavukat, mignem

— Már másodszor . . . Nagy Isten! Mintha ilyes valamit kétszer át lehetne élni!

— Szegény Bill! — suttogta Lydia egyre-másra — szegény Bill! Ha ettől megkímélhettelek volna, de egész életemben még sohasem voltam ennyire, ily téves fölfogásnak áldozata! Most már soha a legkisebb dolognál se fogom az én ítéletemet követni. Mintha az égből estem volna alá — tönkre vagyok egészen téve . . .

— Ne vedd a dolgot annyira szivedre, — szólt hozzá Bill, leküzdve kétségbeesését — a dolog most már így áll és nem másképp; te mindent a legjobb akaratallal tettél most is, mint mindig.

— Igen, — felelt Lydia tompán — különös, hogy az én »legjobb akaratom« már másodszor is milyen végtelenen avatkozott a te életedbe.

— Másodszor is? — ismételte gondolkodva Bill.

— Igen, másodszor is! — tört ki Lydiából a keserű önvádolás. — Emlékszel arra a párbeszédünkre, a melyet a nagyon hosszúra nyúlt eljegyzésekről folytattunk és arra, hogy én mennyire kárhoztattam ezeket és az önző embereket, a kik egy leány ifjuságát és jövőjét egy balga reménységért fölláldozzák. Akkor természetesen nem gondoltam arra, hogy az én bölcsességemet magadra fogod érteni. Hanem ez mindegy és nem változtat azon, hogy ez arra birt tégedet, hogy megírjad Gertrudnak a levelet, a mely az egész bajnak okozója volt és a mely a ti viszonyotokat tönkretette. Nem is mondhatom neked, mennyire bántódtam tegnap, a mikor megmondtad, hogy Gertruddal való eljegyzésedet néhány év előtt írásban föl-

Az Isten áldjon, míg a nap ragyog!

A nótá és a léptek egyre közelebb kerültek — át a töltésen, a mely a patakot beszegte — aztán elnémult a dal, a lépés megállott . . .

— Gertrud! — kiáltott egy hang, teli boldogsággal, mintha az égből hangzanék alá. — Gertrud!

Három ugrással utolérte az idegen őt. Nem volt idegen Stolzing Bill.

Gertrud testét forró karok kulcsolták át.

— Gertrud! Régóta vágyva várt boldogságom, — végre elért élelcélom, szívem, édesem, egyetlenem, — végre az enyém vagy. — suttogta hevesen Bill. Piros ajkán megcsókolta őt és gyöngéd kezében Gertrud fejét vállára hajtotta, Gertrud hagyta, — Bill érezte, hogy nem ellenkezik. A forró, gyújtó boldogság lávaja futotta át ereit. De egyszerre — egy taszítás, rövid rekedtes kiáltás — Gertrud tovarohant. Bill egyedül állott a régi fák alatt, amelyek között az esti szellő nyöszörgött.

Ott futott — mint az üldözött őz; úgy sietett el. De most nem volt bátorsága, hogy kövesse. Jól érezte, hogy nem lányos szégyenlőség volt, a mely tőle elűzte.

Bill egy darabig csöndesen állott. — Az áradó boldogság helyén kínos, nehéz érzés vett rajta erőt; valami, a mi egyik pillanatban a csontjait megfagyasztotta, a másik pillanatban az egész testét tüzelte, — szégyen, félelem attól a borzasztó dologtól, a melyet nem tudott fölfogni.

— Nagyon szeles voltam, hirtelen törtem rá — mindent elfrontottam — fakadt ki, aztán a lábával top-

— **(Kereskedelmi utazók igazolványai.)** Igen sok hazai cég kereskedelmi utazóit megrendelések gyűjtése végett Németországba és egyéb külföldi államokba küldi, a nélkül, hogy azokat a kereskedelmi utazókra előírt igazolvánnyal látna el s így őket a hatóságok zaklatásainak teszi ki. A kereskedelemügyi miniszter tehát már több s legutóbb a kereskedelmi iparkamarához, valamint más szaktestületekhez intézett leirattal figyelmeztette az érdekelteket, hogy ily iparigazolványok a belügyminiszterium utlevél-osztályában állíttatnak ki.

— **(Névtelen levelek.)** Rövid idő alatt már a harmadik névtelen levél érkezik a vármegyéhez, mely telve van egyik szomszédos községbeli éjjeli őr elleni vádakkal. A vádak egyre súlyosbodnak. Szolgálati mulasztással, részegséggel, botrány okozással, sőt fajtalansággal is vádolja az éjjeli őr a levél írója, ki jónak látta a névtelenség homályába rejtőzködni s aki ebből a biztos rejtekből intézi gyalázatos támadásait. Régi dolog már, hogy faluhelyen némely embernek szálla a szemében egy kötelességtudó éjjeli őr s azon reményben, hogy tán ily vádakkal megingathatja csekély állásában az ellenségét, névtelenül előáll alaptalan vádaskodásaival. A hivatali urak azonban, kik már hosszas gyakorlatban megszokták az ilyen nyelvöltögetést, s miután az éjjeli őrben — kiról a maga községi jegyzője felhívásra csak a legelismertebb hangon nyilatkozott — kételkedni okuk nincs, most azon fáradoznak, hogy a névtelen levelek íróját kinyomozzák, s a bíróság elé állítva őt, rágalmozó nyelvére taposhassanak.

— **(Az elhagyott férj boszúja.)** Pilger János, gerjeni lakos furcsa módon akart boszút állani feleségén, szül. Kiss Zsófián, mivel az őt hűtlenül elhagyta. Pilger ugyanis a napokban jajgatva megjelent a csendőrségnél és ott bepanaszolta feleségét, hogy az árzénal összekevert lekvárral őt megmérgezte. A csendőség Pilgert rögtön az orvoshoz vezette, hogy az segítsen rajta. Az orvos belenézett a jajgató ember torkába és azt véresnek találta, a miből azt hitte, hogy tényleg valamely mérges anyagot nyelhetett. Be is adta az ellenmérget, de biz annak az a hatása volt, hogy Pilger még jobban fájdította a gyomrát. Sürögösen kihivatták a paksi kir. járásbíróság albiróját, a ki csakhamar megállapította, hogy Pilger csak szimulálja a mérgezést. Csakugyan ki is vallotta, hogy ő csupa boszúból akarta feleségét így bajba keverni, a miért őt elhagyta. A bíróságnak ily módon való félrevezetéseért Pilger fog most meglakolni.

— **(Egy csuló asszony.)** A minap beállit egy 26—27 éves asszony Kiszfaludon Rica József polgárhoz s panaszkodik, hogy miután senkije sincs a világon, tartásuk el halála napjáig s ő átadja a pesti takarékpénztári könyvét; aztán Barcsra is van kint egy csomó pénze, ezt is; most csak 30 frtot kér, hogy Barcsról elhozhassa butorát, ruháját. Az asszonyt elvállalta Rica Jóska örökbe s a 30 forintot odaadta neki. Az asszony aztán még maga kérte Ricát, hogy kísérje be Kaposba a butorok elhozására. Be is jöttek; itt átadja az asszony — lehuzva tábáról — két cipőjét utitársának, arra kérve, hogy a templom sarkán várja meg, míg tyukszemére flastromot

hoz, mert annyira fáj, hogy nem tud menni. El is távozott s cipő nélkül úgy — elkapcázott a 30 frttal, hogy máig is megy, ha azóta le nem ültették. A szegény kiszfaludi ember pedig szomoruan hazaballagott.

— **(Szabadságolás.)** Rónaky Ignác városi rendőrkapitánynak kérelmére Majorossy Imre polgármester hat heti szabadságidőt engedélyezett. Egyszersmind a polgármester Rónaky helyettesítésére Schults Ferencz bányatelepi alkapitányt a központba berendelte és az ő helyére Bányatelepre Selényi Antal rendőrbizost rendelte ki.

— **(Drága ölelkezés.)** A fazekasbodai határban Mausz Károly fiatal legény találkozott Petrovics Erzsébettel, a ki szemrevaló, csinos cigánymenyecske. A legény beszédbe ereszkedett a menyecskével, majd elkezdte tenni neki a szépet és megölelte karcsu derekát. A menyecske azonban kisiklott karjai közül, a kezére ütött egy jó csattanósat, lehordta alaposan vakmerőségeért s azután elfutott tőle. A legény mikor hazaért, kereste a nála volt két forintot a mellényzsebében, de nem találta a pénzt sehol. És fogta magát s feljelentette Petrovics Erzsét, hogy az lopta ki zsebéből a pénzt. A cigánymenyecske azonban tagadja a lopást s egyelőre két forintja bánja, hogy cigánymenyecskét ölelgetett.

— **(A bojtár büne.)** Farkas Ferenc, békátópusztai lakosnál bojtár volt Soós Vince gyaláni illetőségű legény. Azonban nem sokáig birta ki csavargó természete miatt a szolgálatot, mert egy szép reggelre csak eltűnt. De elvitte emlékül a gazdája zseboráját is, a melyet azalatt lopott el, míg az aludt. A meglopott gazda feljelentette a hűtlen bojtárt s azt most mindenfelé keresik.

— **(Fegyelmi ügyek.)** A torony alatt ugyancsak követik egymást a fegyelmi választmány ülései, Tegnapelőtt délután tartott ülést a választmány, melyen két fegyelmi ügyet tárgyaltak. Az egyiket be is fejezték s a tisztü ügyész véleményét és javaslatát elfogadva, kétszáz forint pénzbírságot mondtak ki az illető tisztviselőre. Azonban ezt az ítéletet az illető terhére nyomban megfélebbezte a főispán, így a hónapok óta húzódo ügy most megint el lett odázva pár-hónapra. A második ügyben pótlást rendeltek el s erre vonatkozólag ma délután ismét ülést tartott a fegyelmi választmány s ítéletet még lapunk zártakor sem hoztak.

— **(Szulamit a Royalban.)** Farkas Sándor holnap (csütörtökön) és ezentul minden csütörtökön a Royalban hangversenyez. Bevezetésül holnap először fogja a zenekar a »Szulamith« opera összes fülbemászó zeneszámait előadni.

— **(Iskolásgyermek felruházása.)** Közeledik a tél. Ilyenkor szokott a város szegényügyi bizottsága is gondoskodni, hogy a községi népiskolák szegénysorsu tanulói meleg téli ruhát kapjanak. Erre vonatkozólag a kiküldött bizottság most ülést tartott, melyen a vállalkozóknak kiadták a szükséges ruhák elkészítését. Majd ha a szabó, cipész és kalapos készen lesz a megrendelt ruhákkal, akkor, a jövő hó elején, megtartják a ruhakiosztási ünnepélyt s fel lesznek ruházva a szegény iskolásgyermek is jó meleg ruhákkal.

— **(Katonai hir.)** Seibt Gottfried, vezérkari ezredes, ki a csapatszolgálatra az Albrecht főherceg nevét viselő 44-ik gyalogezredhez volt beosztva, végleg a nevezett ezred állományába helyeztetett át.

— **(A választás, a tanítók és a vasutasok.)** A kuria már beleszokott a választási dolgokba és pedig egyelőre a tanítóság hátrányára és a vasutasok előnyére. A kuriai döntvény szerint a tanítók közül csak a kinevezett s állásukban mégerősített tanítók lesznek választók. Az ideiglenesen alkalmazottak, vagy akik mást helyettesítenek — és a nyugdíjasok — nem. A vasutasokra nézve sokkal kedvezőbb a kuria döntése. Rájuk nézve kimondotta a legfelsőbb törvényszék, hogy állami hivatalnokoknak tekintendők. Ez az első eset arra, hogy a törvény ilyenek tekinti a vasuti hivatalnokokat. Eddig csak úgy volt szó róluk, ahogy nem lett volna szabad ennek lenni mint az állam alkalmazottairól. Ez az igazságos álláspont már a pályafelügyelőnek is biztosítja a választási jogot, minthogy ennek a hivatalnoknak már 480 forint fizetése van. Tehát a kuria ki egyenlit bizonyos bántó ellentéteket.

— **(Somogy megye közgyűlése.)** Somogy megye törvényhatósági bizottsága, Tallián Gyula főispán elnöklete alatt tegnap tartott rendkívüli közgyűlésén az országgyűlési képviselőválasztók fuvardijáról és a vármegyei tisztviselők korpótlékának rendszeresítéséről alkotott szabályrendeleteket hosszabb vita után elfogadta, a korpótlék fedezésére szükséges egy százalék pótdót megszavazta és a Kaposvár-Barcsi vicinális vasut engedményeseinek a kikötött építési határidőt május végéig meghosszabbította.

— **(Új anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Somogyvármegyében a marcali anyakönyvi kerületbe Boncz László körjegyzőt anyakönyvvezetővé, továbbá ugyanazon kerületbe Nagy József segédjegyzőt, a lengyeltóti Császár József segédjegyzőt, a balaton-szent-györgyi Berényi Kálmán gyógyszerészt, végül a taranyiba Fernbach Ferenc segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és a balaton-szent-györgyi és taranyi helyettesek kivételével, őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Elveszett óra.)** Elveszett egy női arany óra. A becsületes megtaláló kéretik, hogy adja át a rendőrségnek.

— **(Halálozás.)** Özv. kaposmérői Mérey Ignácné, életének 67-ik évében ma meghalt. Temetése pénteken délután 3 órakor lesz a papnövelde-utca 4. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét december 2-án délelőtt 10 órakor tartják a belvárosi plébániatemplomban.

— **(Ritka madár.)** A kaposvári uradalom csoknyai vadásában Folly József, vármegyei főügyész, egy szép ezüstfácánkakast lőtt. A ritka madarat a szerencsés vadász odaajándékozta a kaposvári főgimnázium természettudományi szertárának.

— **(Nagy gabonalopás.)** Perczel Vilmos turbéki földbirtokosnak bodorfai pusztáján a magtárból nagymennyiségű gabonát elloptak eddig még ismeretlen tettesek. A lopást

részletekben követték el s összesen száz métermázsza búzát, tizenhat mázsza rozst és nyolc mázsza árpát elvittek, ezzel kilencszáz forintnál több kárt okozva a tulajdonosnak. A tolvajok után most megindított nyomozás során több gyanus egyént elfogtak s folytatják ellenük a vizsgálatot.

— **(Adomány.)** Monostori Erreth Kálmán a pécsi önkéntes tűzoltó-egyesületnek tíz forintot adományozott.

— **(Miniszeri rendelet a circumcisióról.)** Mődfőltt érdekes az a körrendelet, amely legutóbb hagyta el a belügyminiszter irodáját. Az izraelita fiu ujszülötteket, amint ismeretes, születésük után rituális műtétnek vetik alá. Ezt az operációt körrendelte meg a miniszter. Előfordult — kezdi — hogy ez a műtét, a circumcisio avatatlan és felületes kezelés folytán gyakran elvérzésnek és ragályozásnak lett az okozója. Ennélfogva a miniszter szükségesnek látott — »a rituális szertartás érintése nélkül« — több egészségügyi intézkedést, amelyet sok hitközség már a saját hatáskörében megtett. A rendelet tartalma: hogy a rituális műtétet csak egészséges egyén végezze, akinek erre hatósági engedélye van és aki hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy a műtét végzésére elég képessége és gyakorlata van. A műtétnél lehetőleg mindig orvos legyen jelen. A műtétet végzőnek kezeit gondosan mosni és fertőtleníteni kell, s a kést, amelylyel végzik, szintén fertőtlenítő folyadékban kell tartani. A ki ezek ellen vét, amennyiben súlyosabb beszámítás alá

eső dolog nem történik, kihágást követ el és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetésre, esetleg tíz napi elzárásra ítéltető.

— **(Betöréses lopás.)** Szegzárdon ismeretlen tettesek betöréses lopást követtek el Németh Mátyás József házában. A szobába hatoltak be s onnan 33 forint értékű ruhásműt vittek el. A gyanu kőborcigányokra irányul.

— **(Az a bizonyos cudar szerelem.)** Hiába minden. Akár van május, akár nincs, a szerelem egyre dühöng s Amor isten magára kapva a subáját, csak úgy »suba alá« lövöldözi kifelé nyilait s sebz meg egyre-másra a fiatal teremtések szívét. Tegnap is egy szerelmi dráma volt készülőben, melyben azonban Morpheus harcra kelt Ámorról s hiába való volt a nyegle urfi kapálódzása, mégis a komoly képű, álmos szemű Morpheus lett a győztes. Hásságyon történt a dolog. Mankó József odavaló lakos Szigeti Julcsa nevű cselédje a napokban az esti órákban eltűnt a háztól és éjszakára sem tért vissza. Már éjjelfelé járt az idő, mikor a gazda nyugtalankodni kezdett a cseléd távolmaradásán és háznépével keresésére indult. Meg is találták kint a pusztára vált kertben a földön ülve Julcsa leányzót, ki nagyokat fujva — aludt. Persze felköltötték a leányt, ki hangos zokogásra fakadt és kérve-kérte a gazdáját, hogy hagyják őt meghalni, mert ő a halálba indult s csak arra várt a kertben, hogy a házbeliék pihenni térjenek, de várakozó állapotában — elaludt. A félig megdermedt leányt bevitték a szobába,

ágyba fektették, nehogy komolyabb következményekkel járjon reá nézve a meghalási szándék. Szigeti Julcsa zsebeiben egy üveg kékkő oldatot, meg egy levelet találtak ezzel a fölírással: »Jantsikámnak!« Valószínű, hogy a szerelmes leány alapos náthát fog kapni a hősködésbe; de az is valószínű, hogy a nagy trüsszögés közben ki fog ábrándulni a »Jantsikából«!

— **(Inkvizíció a sinylők házában.)** Rémregénybe illő az a kegyetlenség és durva haszonlesés, amelyről a párisi rendőrség most rántotta le a leplet. Páris egyik legjobb hírben álló sinylők házáról kiderült, hogy az állítólag a humanizmus szolgálatában álló intézetet Kerien Ives-Marie franciskánus barát, a vezető, a legborzasztóbb gazságok véghezvitelére használja föl. Kerien kolduló barát korábban olyan jámbor ember hírére tett szert, hogy Páris arisztokratái örömet adtak hozzá beteg, elvénhedt családtagjaikat, mikor a volt franciskánus sinylő-menedéket nyitott. Mihamar kétszázra is felment az intézet lakóinak száma, akikért busás summákat fizettek rokonaik. Nagy volt a kolduló barát becsülete: vallásosságáról, jótékonyágáról, emberszeretéről csodákat beszéltek. A páter jó hire egyre tovább terjedt, míg végre panaszok kezdtek ellene fölhangozni. A menedék lakói, ügyelgyott, gyámolatlan vén emberek, keservesen panaszolták el atyafiaiknak, hogy irgalmatlanul bánik velök az a sinylődök és elhagyottak apja. Zsarolja, csalja, bántalmazza, kiozza őket. De nem hitte senki a szavukat, mignem

— Már másodsor . . . Nagy Isten! Mintha ilyes valamit kétszer át lehetne élni!

— Szegény Bill! — suttogta Lydia egyre-másra — szegény Bill! Ha ettől megkímélhettelek volna, de egész életemben még sohasem voltam ennyire, ily téves fölfogásnak áldozata! Most már soha a legkisebb dolognál se fogom az én itéletemet követni. Mintha az égből estem volna alá — tönkre vagyok egészen téve . . .

— Ne vedd a dolgot annyira szivedre, — szolt hozzá Bill, leküzdve kétségbeesését — a dolog most már így áll és nem máskép; te mindent a legjobb akarattal tettél most is, mint mindig.

— Igen, — felelt Lydia tompán — különös, hogy az én »legjobb akaratom« már másodsor is milyen végtelenesen avatkozott a te életedbe.

— Másodsor is? — ismételte gondolkodva Bill.

— Igen, másodsor is! — tört ki Lydiából a keserű önvádolás. — Emlékszel arra a párbeszédünkre, a melyet a nagyon hosszúra nyult eljegyzésekről folytattunk és arra, hogy én mennyire kárhoztattam ezeket és az önző embereket, a kik egy leány ifjuságát és jövőjét egy balga reménységért föláldozzák. Akkor természetesen nem gondoltam arra, hogy az én bölcsességemet magadra fogod érteni. Hanem ez mindegy és nem változtat azon, hogy ez arra birt tégedet, hogy megirjad Gertrudnak a levelet, a mely az egész bajnak okozója volt és a mely a ti viszonyotokat tönkretette. Nem is mondhatom neked, mennyire bántottam tegnap, a mikor megmondtad, hogy Gertruddal való eljegyzésedet néhány év előtt írásban föl-

Az Isten áldjon, míg a nap ragyog!

A nóta és a léptek egyre közelebb kerültek — át a töltésen, a mely a patakot beszegezte — aztán elnémult a dal, a lépés megállott . . .

— Gertrud! — kiáltott egy hang, teli boldogsággal, mintha az égből hangzanék alá. — Gertrud!

Három ugrással utolérte az idegen őt. Nem volt idegen Stolzing Bill.

Gertrud testét forró karok kulcsolták át.

— Gertrud! Régóta vágyva várt boldogságom, — végre elért élelcéom, szívem, édesem, egyetlenem, — végre az enyém vagy. — suttogta hevesen Bill. Piros ajkán megcsókolta őt és gyöngéd kezében Gertrud fejét vállára hajtotta, Gertrud hagyta, — Bill érezte, hogy nem ellenkezik. A forró, gyújtó boldogság lánvája futotta át ereit. De egyszerre — egy taszítás, rövid rekedtes kiáltás — Gertrud tovarohant. Bill egyedül állott a régi fák alatt, amelyek között az esti szellő nyöszörgött.

Ott futott — mint az üldözött őz; ugy sietett el. De most nem volt bátorsága, hogy kövesse. Jól érezte, hogy nem lányos szégyenlőség volt, a mely tőle elűzte.

Bill egy darabig csöndesen állott. — Az áradó boldogság helyén kinos, nehéz érzés vett rajta erőt; valami, a mi egyik pillanatban a csontjait megfagyasztotta, a másik pillanatban az egész testét tüzelte, — szégyen, félelem attól a borzasztó dologtól, a melyet nem tudott fölfogni.

— Nagyon szeles voltam, hirtelen törtem rá — mindent elrontottam — fakadt ki, aztán a lábával top-

Lefrançois asszony révén megtudták a dolgot a hatóságok is. Orvossal vizsgáltatták meg az intézet lakóit s az orvos megállapította, hogy a szegény öreg emberek testén súlyos sérülések nyomai látszanak. Lefrançois asszonyt Crozet ápoló nappal székéhez, éjjel ágyához kötözte, azzal az ürügygel, hogy a szegény öregasszony örült, holott az orvos megállapította, hogy teljesen ép eszű. Kiderült, hogy a mi pénzküldemény érkezett a betegek számára, a páter elsikkasztotta. Egy 85 esztendőes öreg asszonyt arra kényszerített Kerien, hogy 20.000 frankot fizessen az intézetnek, azután, hogy menjen feleségül az ápolóhoz. Az ápolók egy részét Kerien idejekorán megszőktette, hogy terhére ne vallhassanak, a többit azonban letartóztatták s s most vallatják őket. Kerien még szabadon jár, a leleplezéseknél azonban úgy látszik nincs végük.

— **(Talált pulyka.)** A városi majorban tegnap óta egy pulykát őriznek. A nemes szárnyas valamelyik udvarból repülhetett ki és elkóborolt, míg a major közelében elfogták. Jogos tulajdonosa kellő igazolás mellett átveheti.

— **(A fejsze.)** Döbröközön Kovács József, ottani lakosnak régi ellenségei voltak Szabó Peti Ferenc és fia, Szabó Peti György. A régi ellenségeskedés a napokban tetteles verekezésben tört ki, a mikor is az apa és a fiu fejszét ragadtak és azzal támadtak Kovácsra. A megtámadott ember csak több seb árán tudott előlük menekülni. Most a fejszés apát és fiut feljelentették a bíróságnak.

— **(Elcsipett orvvadász.)** Az üszöghi erdőben tegnap az erdőőrök egy Samu János nevű puska embert csíptek el, aki sehogyan sem tudta igazolni, hogy mit keres az erdőben s miért van puska a vállán? Az a puska különben nem veszélyes, mert amint kiszült, Samu János még töltényeket sem hozott magával, hanem aféle lesipuskás módjára azzal foglalkozott, hogy hurkokat rakott a netán az erdőbe tévedt nyulaknak. A nyakoncsipett embert feljelentették a hatóságnál.

— **(Elmérgezett sertés.)** A szomszédok boszujának már ismét áldozata van. Kerekes Jánosné mislenyi lakosnő panaszt emelt az előljáróságnál, hogy az elmúlt éjjel valaki kénköldatba mártott kenyérrel elmérgezte a disznóját. A tettes után megindították a nyomozást s valószínű, hogy nem lesz nehéz a nyomára akadni, mert alighanem Kerekesék valamelyik haragos szomszédja földelte el a sertést csupa boszúból.

— **(Uj aranymezők.)** Az 1898-ik év elején egy Miller Fritz nevű német ember Kanada területén az Athlin tó közelében alluvialis területen új aranymezőket fedezett fel, amelyek gazdaságra nézve a közelben levő klondykeieket jóval felülmulják. Könnyebben megközelíthetők és kevesebb munkával művelhetők meg, mivel nem fekszenek olyan mélyen, mint az előbbie. Az éghajlat is enyhébb. Az amerikai újságokhoz érkezett hírek szerint egy munkás naponként könnyen megszerzhet háromszáz frankot. Az aranykeresők az alaszka parton fekvő Skagwayban szállnak

partra, hogy onnan szárazon és vizen jussanak el a könnyű meggazdagodás e legujabb helyére.

Pécs szab. kir. város
meteorológiai állomása jegyzetei

1899. november 29. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 70.3 (súlyekedő).

Hőmérsék = 3.2 °C

> maximuma: 12.2 °C

> minimuma: 2.0 °C

Párányomás: 5.1 mm.

Relatív nedvesség: 89%

Felhőzet: 7¹ Cirr.-Str.

Szélirány s erő: N. E. 1.

Csapadék 24 órai: 0 —

Változás nem várható.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **Hálókocsik ellenőre.** A jelenlegi szintársulat sok esetben úgy van, mint Godefroid György az ő felesége első urával, Clodomérral. Miként Györgyöt folyton Clodomérral hasonlítják össze Montpepinék, azonképen összehasonlítják a publikum Tiszayekát Somogyiékkel, különösen, ha egy-egy tavaly többször adott darabot lát az idén viszont. Mi magunk legkevésbé szeretjük, hogy társulatunknak olyan — hogy is mondjuk? — pechje van, hogy ez az összehasonlítás holmi külsőségek miatt nem az ő hasznukra üt ki. A tegnap esti előadás-sal is így voltunk. A szereplők jókedvvel, sok igyekezettel játszottak, de az összjáték nem volt kielégítő, a jelenetek nem gördültek kelőn, a harmadik felvonás pedig egész teljességében úgy dőcögött, mintha a szereplők s a rendező egykép kifáradtak volna. Ez a felvonás különben az ő gyorsan változó helyzeteivel éppen próbaköve szokott lenni az előadók és a

pantott. — Képtelenség! — mondta — csak nem vette rossz néven, hiszen az . . .

Erei megdagadtak, lázasan vertek.

— . . . hiszen az azt jelentené, hogy már valaki jár a fejében . . . de én nem tudom fölfogni, én esküdni mertem volna, hogy a csokomat szívesen, akaratából vizsonozta.

ÖTVENEDIK FEJEZET.

Másnap reggel, fél tíz órakor Stolzing Bill egyedül ült a hosszú reggeli asztalnál, a melyet a többi vendégek már elhagytak.

Gertrud nem reggelizett, hanem hirtelen rosszullevél mentette ki magát. Billnek sürgős kérésére Lydia fölment hozzá, a hogyléte felől kérdezősködjék.

Bill teáscsészéje előtt ült és szakadatlanul az ajtóra nézett.

Végre megnyílt. Lydia lépett be izgatott arccal, mint az olyan ember, a ki hiába próbál összeszámolni valamit, a mi sehogyan sem egyezik. Mindig ilyen volt az arca, a mikor valami boldogító terve füstbe ment. Bill ismerte már azt a tekintetét és megijedt tőle.

— Nos? — kérdezte.

— Szegény Bill! — mondta Lydia, a ki bátyjától Gertrud különös viselkedését már tudta, — szegény Bill! De ne gyötörd magad, talán nem is olyan nagy baj, mint a milyennek látszik.

— Mondd inkább meg mindjárt, hogy milyennek látszik — szakította félbe boszusan a beszédet Bill. —

Mondd meg világosan. Semmi sem rosszabb és bántóbb a világon, mint az olyan rosszra előkészítés. Ép olyan, mintha a halálra ítéltnek a karját és lábát vágnák le, mielőtt lefejeznék.

— Nos hát, — Lydia mély lélegzetet vett — most mindenesetre rosszul áll a dolog. A mikor a szobájába léptem, csomagolt. Azt kérdezte tőlem, hogy adhatnék-e lovakat rendelkezésére; még ma el akarja hagyni Lindenheimet.

Bill a kezét a homlokára szoritotta, a mely egyszerre hideg veritékes lett.

— Nos, annyira igazán nem kell sietnie, — morgogta tompán — ha előlem és tolokodásom elől menekülni akar, nem kell ennyire elővigyázatosnak lennie; nem vagyok rabló, aki erőszakkal akarja kiszedni azt, amit megtagadnak tőle, — csak egy csodaszép örületnek bolondja voltam.

Nyomasztó csend következett be. Lydia a részvételtől könnyező szeméit törölte. Kis idő múlva megint megszólalt:

— Kár volt a fáradtságért, hogy az Óceánon áthoztattalak, hogy aztán ily meglepetés várjon rád.

Bill széles vállait vonogatta, egy percig még hallgatott, azután kissé türelmetlenül így fakadt ki:

— Te bizonyosan jól gondoltad, jót akartál, de . . . hm, hm . . . nem foghatom meg, hogy ennyire tévedhetél. Másodszor . . .

Elhallgatott, összeszorított kezeit az asztalra csapta és metsző hangon kiáltotta:

rendező ügyességének s itt kellett volna a legnagyobb verével, a legjobb ügyességgel karikacsapásként gördülni a jeleneteknek. Könyves Jenő sok jókedvel és teljesen dicséretreméltóan adta Godefroid Györgyöt; hanem a szabóját meginthetné, hogy valamivel mutatósabb öltözékekkel lássa el. Delli a második Godefroidban már külsőleg is sikeres és jó volt. Németh Janos Montpepinje, Sebestyén Saint-Medardja és Nagy Vilma Montpepinnéje sok derűteltet keltett. Kabinetalakítás volt Sarlay Kornél Labordaveja s jók voltak Agh Iona és Baróthy Irma is. Pásztor János nem tudta a szerepét; Virgay Boriska azonban annál inkább tudta. Az igaz, hogy egész szerepe — kacsintásból állott; de ezt aztán remekül alakította. (→)

○ Szerződötetés. Bajor (Bloch) Riza pécsi születésű színésznő, ki nemrég végezte a sziniakadémiát, jelenleg a kolozsvári nemzeti színházban működik, mint drámai hősnő, Bajor Riza rövid idő alatt kedvence lett a kolozsvári közönségnek s ezért a színház intendantsa már most szerződötette a jövő évadra is és eddigi gázsiját is felemelte, a mi a pécsi színésznőnek csak jeles tehetségeit bizonyítja.

Folyó sz. 63. Idénybérlet 63. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök, 1899 november 30-án.

Az idegen nő.

Színmű 5 felvonásban. Irta Dumas.

SZEMÉLYEK:

Septmonis	Könyves	Haltes	Sarlay
Mauricean	Sebestyén	Berne	Nádasy
Remoin	Bátosi	Septmonts	Hadrik
Gerard	Delli	Clarksonné	Jeszenszky
Clarksen	Bakó	Rumiéres	Baróthy

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:14	3:40	11:47
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
Uj-Dombovár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombovárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:00	
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11		
Barcs	10:54	9:00		
N.-Kanizsa	1:29	11:41		
Bécs	9:35	8:53		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
Üszögh	5:50	12:27	4:40	8:50
Villány érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
Villány ind.	6:49	1:18	5:32	9:43
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01
(Mohács felé sz. v. 7:00 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk. 7:44 2:39 10:49				
Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel 5:00				
fölfelé minden szombat és szerda d. e. 10:00				
Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel 12:35.				

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombovárra érk.	2:45	10:03	1:30	6:21
	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind. 1:21 4:11 8:52 1:00 4:44				
Uj-Dombovára érk. 2:26 4:46 9:52 2:06 5:14				
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53				
Dombovára érkezik 1:40 12:55				
	tv. sz. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Uj-Dombovár ind. 5:30 3:10 10:15 2:17 6:36				
B.-Szt.-Lőrincz . 7:31 4:41 11:33 3:39 7:39				
Pécsre érk.	8:21	5:17	12:04	4:11 8:01
		Sz. v.	Sz. v.	
Bécsből indul	6:50	7:40		
N.-Kanizsára érk.	1:35	3:42		
Barcsra érk.	4:44	7:18		
Pécsre	7:51	9:42		
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.	
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13	
B.-Szt.-Lőrinczre érk. 8:27 7:01 11:25				
Pécsre érk.	9:42	7:51		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:00
Villányba érk. . 6:48 10:05 1:41 9:30				
Mohácsról indul 5:50 12:20 8:35				
Villányba érkezik 6:35 1:05 9:20				
Villányból ind. 6:55 1:48 9:40				
Pécsre érk. 8:02 2:53 11:49				

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 9:50,**) alulról d. u. 1:00.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

**) minden kedden és szombaton.

***) minden szombaton és szerdán.

Törvénykezés.

§ A bolha becsülete. A drezdai bíróságot legközelebb egy sajtópör fogja foglalkoztatni, a mely nyilván egyedül áll a sajtópöröknek különben változatos történetében. Egy bolhacirkusznak büszke igazgatója, a ki az ottani nagyvásáron ütötte föl műintézetének sátorfáját, pörbe fogta Mäder Guidót, a drezdai Neueste Nachrichten szerkesztőjét, mert ez lapjában cikket közölt, a melyben főperes ugróművészeinek képességét illetőleg többféle becsmérő állítások foglaltatnak. Az önértetes igazgató, a ki a becsületén ejtett sérelmekért jókora kártérítést követel, az inkriminált cikknek »csipős« megjegyzéseért — amint látszik — vért és pénzt szomjuhozik; éppen ezért el van tőkelve, a bizonyítási eljárás céljából az egész holhacirkuszt a működő tagokkal együtt a tárgyalásra magával hozni. Mulatságos incidensekben ez utóbbi valószínűleg bővelkedni fog, csakhogy a bírának, védőnek és hallgatóságnak jó lesz a vádlótól és tanuitól kellő távolságban tartózkodni.

§ Papirt, gyufát és paprikát sikkasztott. Becsületes uton nem tudott kenyérekéréshez jutni, hát sikkasztott. Rosendorn Jenő Hochrein József volt pécsi papirkereskedőtől papirt és más árukat kapott értékesítés végett. A papirt eladta, kapott volna provisiót fáradságáért, de ő az egész befolyt 8 frt 33 krnyi összeget elsikkasztotta. Cserey Antaltól egy izben gyufát, más izben pedig paprikát kapott

értékesítés végett. Ezt is eladta, de a befolyt 4 frt 50 krról nem számolt be. A pécsi kir. törvényszék három rendbeli sikkasztás vétségében mondta ki Rosendorn Jenőt bűnösnek és 9 havi fogházra, melyből 3 hetet kitöltöttnek vett, ítélte.

§ Meghamisított aláírások. Kovács Ignác szentgaáli lakos a szigetvári takarékpénztár által perelt 1898. évi október 19-én 172 frtról kiállított váltón szereplő Hógye Anna és Kovács Lőrinc forgatók nevét a váltón aláírta a forgatók tudta és beleegyezése nélkül. Magánokirat hamisítás büntette címén vontam a pécsi kir. törvényszék felelősségre Kovács Ignácot. Miután a tárgyalás csak délután kezdődött és lapunk zártakor még nem ért véget, az ítéletet csak holnapi lapunkban közölhetjük.

§ Gondnokság alá helyezés. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy özv. Laufer Józsefné babócsai lakos gondnokság alá lett helyezve.

Közgazdaság.

□ Állatjárvány-hirek. Megyénk Várkony és Gyümölcsény községeiben a sertések között a sertésorbánc fellépett. Ellenben Okorvölgye községben ugyanez a járvány megszűnt; Szatina községben pedig az addig uralkodott sertésvész szűnt meg.

□ Állatforgalmi korlátozás. A román királyi kormány a kisebb állatoknak és ezek nyersterméneinek Magyarország több megyéje, így Baranyamegye területéről is a Romániába való bevitelét megtiltotta.

□ Az évadkedvezmények. A m. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesülésünk szerint az ugynevezett évadkedvezmények, melyeknek érvényessége f. évi november végével lejár, a »Vasuti és közlekedési közlöny« f. évi november hó 26-iki számában közzétett hirdetményvel egy további évre megújítottak. Ezuttal a visszatérítmenyi táblázatokba ismét felvétellett azon határozomány, hogy a téli időszakban elszállított küldeményeket illetőleg a kedvezmény csak akkor adatik meg, ha a nyári időszakban hasonló határozomány vételtől a morvaországi cukorgyárakból Budapestre rendelt cukorra érvényes kedvezménybe is. A Budapesttel és Béccsel való forgalomra érvényes mérsékelt díjtételek ezentul a tuarlevelenkint 50 kg. mennyiségen alóli küldeményekre nem érvényesek. A többi kedvezmények jelentősebb módosítás nélkül újítottassanak meg.

□ Állatok vasuton való szállítása. A földművelési miniszter közzé teszi, hogy ismételen előfordult, hogy a borjas tehének szállításánál a vasuti kocsik túlszűfolva rakattak meg. Az állatszallító vasuti kocsik megrakása iránt fennálló szabályok pótlásául a m. kir. kereskedelemügyi miniszterrel egyetértőleg elrendeli ez okból, hogy a tehének és borjuknak együttes szállítása esetén a szarvasmarhák részére szükségelt és az 1895. évi június hó 8-án kelt 19699. számú s az I. számú Állategészségügyi Értesítő A. 1. pontjába felvett rendelettel megállapított rakterület kiszámítása után, a kocsinak még fennmaradó üres részébe csakis annyi borju rakható, hogy utóbbiaknak a 175. sz. Állategészségügyi Értesítőben közzét 20301/98. számú rendelethez képest az utközben való lefekvésre elegendő helyük legyen. A szarvasmarháknak és borjuknak egy

kocsiba való összerakásánál a berakandó állatok számára a kirendelt szakértőt teszi felelőssé, az állatok felvételénél eljáró vasuti közegnek pedig annak ellenőrzése képezi szigorú kötelességét, hogy a jelen rendelet határozmányait a kirendelt szakértő megtartja-e?

□ **Az állatorvosi tisztviselő vizsga.** Az állatorvosi tisztviselő vizsga vizsgálóbizottságának elnöke figyelmezteti az érdekelt állatorvosokat, hogy a legközelebbi állatorvosi tisztviselő vizsgák az 1900. évi január havában fognak megtartatni. Azok az állatorvosok, kik akkor vizsgát tenni óhajtanak, a vizsgaszabályzat 6. §-a értelmében kötelesek a vizsgárabocsátás iránt való kérvényeiket december hó 15-ig a szabályzat 7—10. §-ai értelmében felszerelve a vizsgálóbizottság elnökéhez (Budapest, Földmívelésügyi minisztérium) beküldeni. A kérvények felszerelése tekintetében megjegyeztetik, hogy az önkéntesi évnek csak az a része számítatik be ez eltöltött állatorvosi gyakorlatba, a melyre nézve a folyamodó az állatorvosi teendőkre való beosztását a vizsgaszabályzat 9. §-ában előirt bizonyítvánnyal igazolja, hogy minden folyamodó végzett középiskolai tanulmányairól szóló utolsó bizonyítványát is okvetlenül bemutatni köteles. A fentidézett §-ok szerint föl nem szerelt kérvényeket a bizottság érdemlegesen nem tárgyalja.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 29-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőházban a hazai ipar kedvezményekben részesítését tárgyalták a mai ülésen. A javaslatot minden oldalon elfogadták: csak *Rakovszky István* nem, ki *Hegedűs Sándor* kereskedelmi minisztert Baross-hoz hasonlította, ki szerény sorsból felemelkedve, eltért utjáról s a protekciót pártolta. Most *Hegedűs* a tőkét protezsálja.

Hegedűs Sándor miniszter válasza után a javaslatot elfogadták.

Széll Kálmán miniszterelnök bejelentette, hogy *Barabás Béla* minapi interpellációjára hétfőn fog felelni.

Napirend előtt *Komjáthy Béla* a napirend két pontja ellen tett kifogást. Egyik az ipari kedvezményről szóló javaslat, mely adó és illetékügyi diszpozíciókat tartalmaz. A másik az 1898-ik évi zárszámadásról szóló jelentés, melyben a 30 milliós póthitel is benne van. Mindkettőt előbb a pénzügyi bizottsághoz kell utasítani, ezért kéri levenni a napirendről.

Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter és *Széll Kálmán* miniszterelnök után az indítványt mellőzték s azután áttértek a napirendre.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
ZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Polgár Sándor

egyetem. gyakorlott orvosi mű- és kötszerész
BUDAPEST,
VII. Erzsébet körút 50
Ajánlja dusan felszerelt raktárát saját gyártmányu orvos-sebészeti és betegápolási tárgyakban.

Saját találmányu, m. k. szabad. Polgár-féle **sérvkötő,**

haskötő, görcsér elleni gum-miharisnya, orthopaediai készülékek, mulábak s kezék stb.

Valódi francia különlegességek F. Berguerand filis párisi gyárából.

Utánzás ellen védve 16302. sz. Részletes képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Figyelmeztetés!

Minden félreértés elkerülése végett tudomására hozom a n. é. közönségnek és az igen tisztelt vevőimnek, hogy

saját termelésü **palack-boraim**

csakis **nálam** (kert-utca 8. sz.) és a „Nádor“ kávéházban kaphatók.

Tisztelettel

CSERTA ANTAL

bortermelő.

Árlejtési hirdetmény.

Zók község előjárósága részéről közzé tétetik, hogy a község tulajdonát képező **korcsmaházat ujonan szándékozik felépíttetni** és pedig akként, hogy a mérnöki tervben és költség előirányzatban felvett kő, téglá és cserép-, gerenda és tetőfát a község szerzi be és így az anyagok értéke az előirányzott **3397 frt 33 krból** leszámítható. Óvadékpénz csak 150 frt lesz leteendő, esetleg értékpapír is elfogadtatik.

Vállalkozó tartozik a tavasz beálltával a munkát megkezdeni. **Az árlejtés 1899. évi december 3-án délután 2 órakor Zók község biróházánál fog megtartatni.**

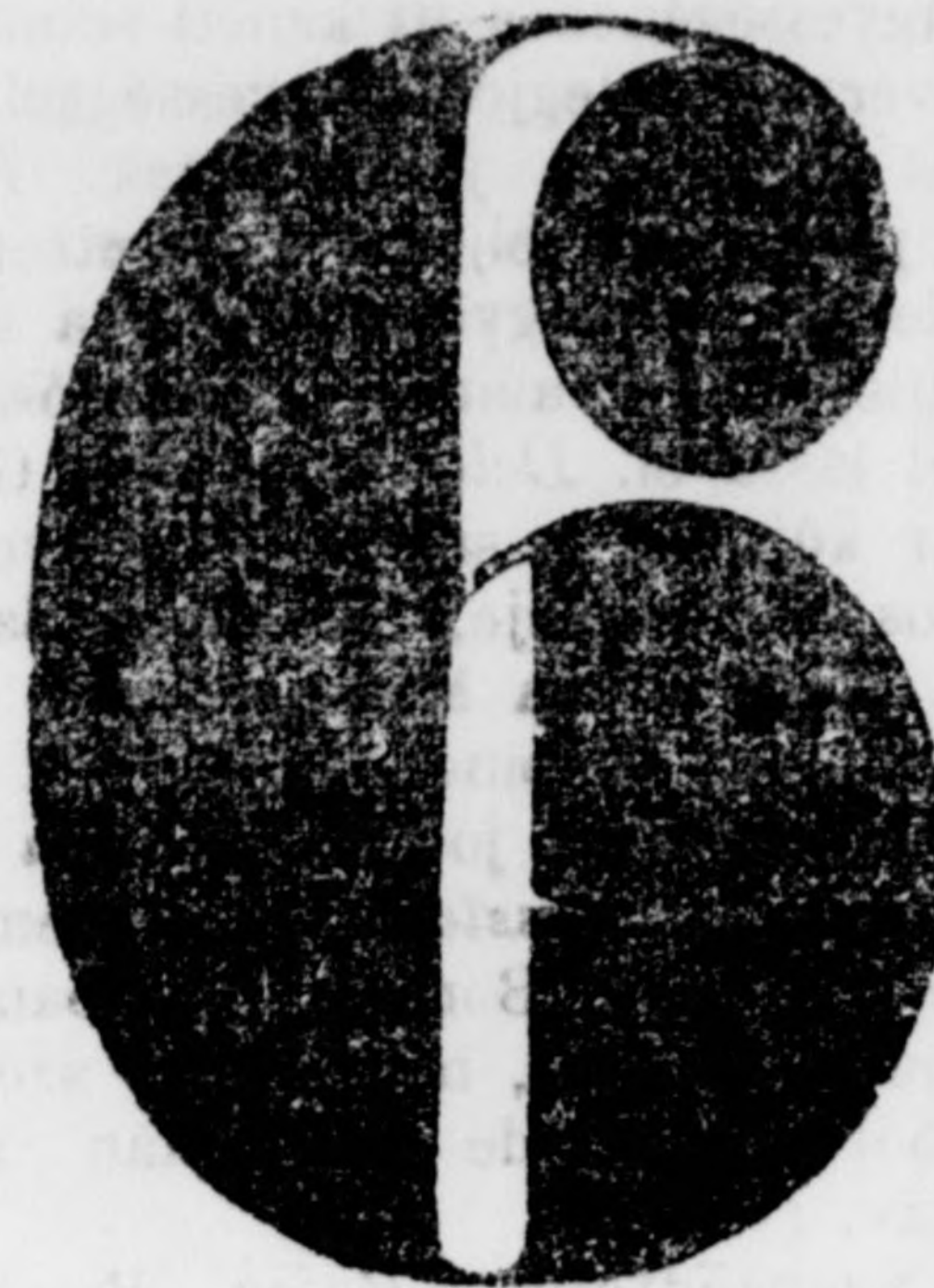
Kelt Zókon, 1899. november 24-én.

Mesterházy Sándor s. k.

körjegyző.

Gál József s. k.

biró.

huzásra érvényes jótékony-célú — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára — sorsjegy ára csak

1 KORONA.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á **20.000** kor. stb

ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben kifizettetik.

Első huzás

visszavonhatóanul
már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

a nagy jótékonyági sorsjáték kezelősége a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

ugyszintén

Krausz Simon és fia, banküzlet,

Schapringer J. bank- és váltóháza

és

Ullmann M. K. bank- és váltóháza

Pécsett.